

Yüksek Ziraat Enstitüsünde tarihi bir gelenek:

Ant içme*

Özgül KÜÇÜKASLAN** Nigar YERLİKAYA***

Öz: İnsanlık tarihinin en eski geleneklerinden biri olan “ant içme”; herhangi bir duruma ilişkin duygu ve düşüncelerde inandırıcılığın sağlanması amacıyla bazı değerler üzerine yemin edilmesi şeklinde günümüze dek uygulanagelmıştır. Kendi kendine söz vermeden, kutsal bilinen bir şeyi ya da bir kişiyi tanık göstererek yemin etmeye kadar çoğu kez ritüeller eşliğinde yapılan bu uygulama; gerekleri yerine getirilmediğinde psiko-sosyolojik etki ve tepkilere yol açabileceği gibi bazı durumlarda da yasal yaptırımlara başvurulmasına neden olabilmektedir. Hititler zamanına dek izleri sürülen askeri antlardan, Hipokrat’tan bugüne dek varlığını sürdüren hekim antlarına, özel birliklere, topluluklara ya da kurumlara adım atılırken yapılan bağlılık yeminlerinden, törenleri ile göz dolduran yurttaşlık antlarına kadar geçmişten bugüne ant içme geleneğinin sayısız örneği uygulanagelmıştır. Bu çalışma ile Türkiye’de 173 yıllık veteriner hekimliği öğretiminin Yüksek Ziraat Enstitüsü çatısı altında geçen 15 yıllık zaman diliminde, “*Baytar Fakültesi*” öğrencileri de dahil olmak üzere Enstitünün tüm öğrencilerine bir törenle içtirilen antların metinleri ve bu törenlere ilişkin bilgilere ulaşılmıştır. Ge-

rek Yüksek Ziraat Enstitüsü Baytar Fakültesi öğrencilerini kapsamaması gerekse de uygulama şekliyle Türkiye’deki benzer törenlerin en eski örnekleri arasında yer alması dikkate alındığında, bu uygulamanın hem veteriner hekimliği tarihi hem de bilim tarihi notlarına kazandırılmayı hakettiği düşünülerek bu çalışma hazırlanmıştır.

Anahtar kelimeler: Ant içme, veteriner hekimlik, yemin töreni.

A historical tradition of the Higher Institute of Agriculture: Oath-taking

Abstract: As one of the oldest traditions of the history of mankind, “oath-taking” has survived today in the form of swearing upon moral values with an aim to establish conviction in emotions and thoughts relating to situations. This practice, which may vary from committing oneself to something, to swearing by giving evidence to a sacred object or person, is mostly accompanied by rituals. If its requirements are not met, the practice of oath-taking may trigger psycho-sociological actions and reactions, and in some cases, may even result in legal sanctions being applied. From the military oaths dating back to the Hit-

* Bu çalışma, 21-23 Mayıs 2014 tarihinde Samsun’da gerçekleştirilen ‘IV. Ulusal Veteriner Hekimliği Tarihi ve Mesleki Etik Sempozyumu’nda aynı başlık ile sunulan ve Türkçe-İngilizce Özet metni Lokman Hekim Dergisinde yayımlanan bildirinin genişletilmiş şeklidir.

** Yrd.Doç.Dr., Dicle Üniversitesi Veteriner Fakültesi Veteriner Hekimliği Tarihi ve Deontoloji Anabilim Dalı, Diyarbakır

*** Arş. Gör. Dr., Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Veteriner Hekimliği Tarihi ve Deontoloji Anabilim Dalı, Ankara

tites and the oaths of the medical profession administered ever since the Hippocrates' erato the pledges of allegiance taken when entering special unions, communities or institutions, as well as to the oaths of citizenship sworn at grand ceremonies, the deep-rooted tradition of oath-taking continues to be followed today. In this study, the texts of the oaths taken by the students of the Higher Institute of Agriculture, including the students of the "Faculty of Veterinary Medicine", during the first 15 years of the 173-year-history of scientific veterinary education in Turkey, were unearthed, and valuable information was obtained on the ceremonies organized at the Higher Institute of Agriculture for oath-taking. As this practice involved the students of the Faculty of Veterinary Medicine of the Higher Institute of Agriculture and given that it constitutes one of the oldest examples of oath-taking in Turkey, in view of the way it was performed, it was concluded that this practice merited reference in both the history of veterinary medicine and the history of science, thus this study was prepared.

Keywords: Oath-taking, oath-taking ceremony, veterinary medicine.

Giriş

Günümüz Türkçesinde ant kelimesi: "*ye-min, ahit, kendi kendine söz verme, Tanrı'ya veya kutsal bilinen bir kişiyi, bir şeyi tanık göstererek bir olayı doğrulama, kalem*" anlamlarında kullanılmaktadır (16). Eski Türk boylarının hepsinde ortak olarak kullanılan bu kelime, çok eski zamanlardan bu yana, bir yabancı ile kardeş ve dost olmayı anlatan bir ifade olarak kullanılmış; ant içme uygulaması, birlik ve beraberliğin, huzur ve güvenin sağlanmasında önemli bir gelenek haline gelmiştir (12). İnsanlığın ortak algılarından birisi olan yemin kavramının gerekleri yerine getirilmediğinde insanın en azından onurunda

bir eksilme meydana geleceğine, bazen de felaketlerle karşılaşılacağına ister çağdaş, ister ilksel hemen her toplumda inanılmıştır (11).

Diğer hekimlik alanlarında olduğu gibi veteriner hekimliğinde de ant içme törenlerinin ayrı bir anlam ve önemi bulunmaktadır. İlk çağ doğa filozoflarından olan ve tıbbın babası sayılan Hipokrat'ın adına atfedildiği öne sürülen Hipokrat Yemini, hekimlik alanlarında oluşturulan birçok ant metnine ilham kaynağı olmuştur. Türkiye'de veteriner hekimlik alanında yazılan ilk yasal ant metni, 1981 yılında Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi (AÜVF) Veteriner Hekimliği Tarihi ve Deontoloji Anabilim Dalı öğretim üyesi Prof. Dr. Ferruh Dinçer tarafından kaleme alınmıştır (5), aynı yıl AÜVF'de düzenlenen mezuniyet töreninde uygulanmış, izleyen yıllarda da diğer veteriner fakültelerinde başlatılan bu uygulama, yaygınlaştırılarak geleneksel hale getirilmiştir(5, 7). Araştırma ile bu hekimlik andından farklı olarak, Ankara'da 1933 yılında kurulan Yüksek Ziraat Enstitüsünde (YZE) okutulan diğer ant metinlerine ulaşılmıştır. Çalışma, YZE'de gerçekleştirilen kayıt ve mezuniyet törenlerinde tarihi bir gelenek olarak karşımıza çıkan ant içme uygulamalarını gün ışığına çıkararak, hem veteriner hekimliği tarihi hem de bilim tarihine katkı sağlamak amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç ve Yöntem

Araştırmanın ana gerecini, Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Veteriner Hekimliği Tarihi ve Deontoloji Anabilim Dalı Arşiv ve Kütüphanesinde bulunan süreli yayınlar ile çeşitli kitap, dergi ve makaleler oluşturmuş; ayrıca, konuyla ilgili olarak öğretim üyeleri ile röportajlar yapılarak bilgi toplanmıştır. Çalışmanın yazımında, tarih araştırmalarında uygulanan retrospektif yaklaşım kullanılmış, konu ulaşılabilen kaynaklar çerçevesinde kronolojik olarak yazıya aktarılmıştır.

Bulgular

Türkiye’de veteriner fakültelerinde gerçekleştirilen ant içme törenlerinin ilki Ankara’da 1933 yılında kurulan YZE’nin, fakültelerine (Baytar, Tabii İlimler, Ziraat, Ziraat Sanatları) yeni kayıt yaptıran öğrencilerine yönelik olarak 1934 yılında gerçekleştirilmiştir (1). Türk Baytarlar Cemiyeti Mecmuasında, Baytar Fakültesine yeni kayıt yaptıran öğrenciler için ilk kez bir tören düzenlendiği şu ifadelerle bildirilmiştir: “Almanya’da üniversiteler, her yıl yeni alınan talebe için bir kayıt ve kabul merasimi yaparlar. Buna ‘immatriculation’ denir. Bu merasimde yeni talebe, akademik hemşeri olarak tahlif edilir. Bu merasim bu sene fakültelerimizde de canlandırılmıştır.”(1). YZE’nin merasim salonunda ilk kez 23 Ekim 1934 tarihinde gerçekleştirilen bu törene dönemin Ziraat Bakanı Muhlis Erk-

men, Ziraat Müsteşarı Atıf Bayındır, YZE’nin bütün profesörleri, mensupları ve öğrencileri katılmışlardır. İstiklâl Marşı ile başlayan tören Alman Rektör Prof. Dr. Friedrich Falke ve Ziraat Bakanı Muhlis Erkmen’in konuşmalarıyla devam etmiş, tören konuşmalarının ardından Rektör Falke öğrencilerin kayıt yaptırmadan önce ant içmeleri gerektiğini şu ifadelerle vurgulamıştır: “Şimdi sizin Yüksek Ziraat Enstitüsüne yazılmanıza geliyorum. Bu işi yapmadan evvel sizin Rektöre ve Yüksek Enstitünün yasalarına ve buyrulduklarına bir teviye uyaçağımıza, eldeki akademik usul ve nizamla baş egeceğinize ve tavrı hareketinizi Yüksek Enstitünün şerefine ve ülkesine uyduracağımıza söz vermeniz gerekir.” Öğrenciler ayrı ayrı Rektörün elini sıkmak suretiyle şu ifadeleri kullanarak ant içmişlerdir: “Buyrulduklarınıza ve yasalarınıza karşı gelmeyeceğime söz verir ve sözümü elinizi sıkmakla teyit ederim”.

Şekil 2: Yüksek Ziraat Enstitüsü, kayıt ve ant içme töreni (1936)

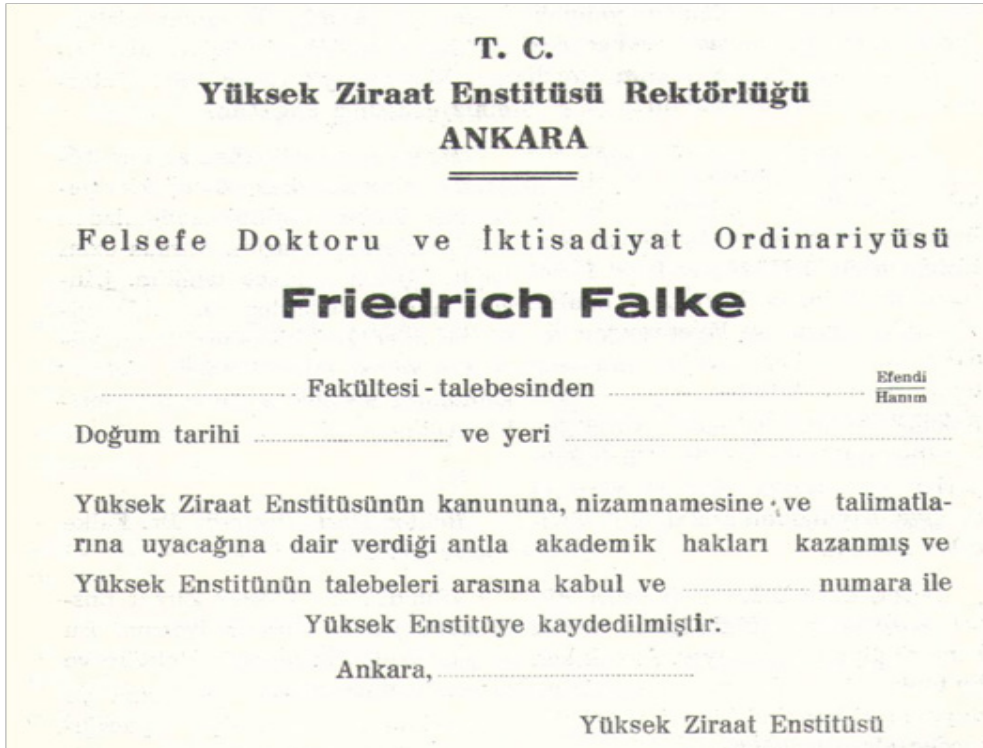
Figure 2: Higher Institute of Agriculture, registration and oath-taking ceremony (1936)

Daha sonra, ant içmek suretiyle Yüksek Ziraat Enstitüsü öğrencisi olduğuna dair vesikalar (Şekil 1) dağıtılmış ve Cumhuriyetin Onuncu Yıldönümü Marşı okunarak tören sona erdirilmiştir (1).

Yüksek Ziraat Enstitüsünde 1936 yılında gerçekleştirilen kayıt töreninde de nizam ve intizama uyulmasının önemi vurgulanarak; “*gerek rektör tarafından ve gerek onun memur ettikleri tarafından verilen emirlere ve bildirimlere noktası noktasına, şartsız ve kayıtsız boyun eğilmelidir*” sözlerine yer verilmiş; öğrenciler, rektör ve kurumun kanunlarına, nizamlarına ve talimatnamelerine baş egeceklerinin bir delili olarak, Rektörün elini

sıkmak suretiyle “*İtaat edeceğim*” şeklinde ant içmişlerdir (Şekil 2)(2).

Yüksek Ziraat Enstitüsünün 1944 yılında gerçekleştirilen kayıt ve ant içme töreninde Rektör Halil Civelekoğlu'nun konuşmasının ardından öğrenciler şu ifadelerle ant içmişlerdir: “*Bütün hayatımca memleket ve millet menfaatlerini canımdan üstün tutacağıma, Aziz Millî Şefe ve Cumhuriyet Rejimine bağlılığımı muhafaza edeceğime, Enstitü içinde ve dışında Türk Yüksek Tahsil Gençliğine layık bir surette hareket edeceğime ve büyüklerime saygı, arkadaşlarıma sevgi göstereceğime ve mesleğime her bakımdan faydalı olacağıma ant içerim.*”(4). YZE’de 1944 yılında gerçekleştirilen mezuniyet ve ant içme töreninde ise

Şekil 1: Yüksek Ziraat Enstitüsünde öğrencilerin ant içmelerinin ardından verilen kabul ve kayıt belgesi (1934)

Figure 1: The acceptance and registration certificate given to the students, after the oath-taking ceremony in Higher Institute of Agriculture (1934)

bu törenlerin geleneksel bir hal aldığı ve öğrencilerin diplomalarını alırken bir meslek yemini ile “*yurtlarına karşı sadakâtle, namus ve dürüstlikle çalışacak birer meslek kahramanı olma*” andını içtikleri bildirilmiştir (3).

Yüksek Ziraat Enstitüsü 1948 yılında Ankara Üniversitesine (1946) bağlanmıştır (10). Araştırmada 1944 yılından, veteriner hekimliği özelindeki ilk ant metninin yazılma yılı olan 1981’e kadar başka bir ant metnine rastlanmamış, AÜVF’ne 1948¹, 1950², 1953³, 1960⁴, 1961⁵, 1965⁶, 1968⁷, 1969⁸, 1970⁹, 1972¹⁰, 1974¹¹, 1979¹² yıllarında öğrenci olarak kayıt yaptıran AÜVF öğretim üyeleri, ne kayıt ne de mezuniyetleri sırasında herhangi bir ant içmediklerini ve öncesine ait bir duyum almadıklarını ifade etmişlerdir.

Türkiye’de ant içme törenlerini, veteriner hekimliği özelinde yasal bir zemine oturtan ve hekimlik değerlerini ön plana çıkaran ilk veteriner hekimliği andı, 1981 yılında AÜVF’de “*Atatürk’ün Doğumunun 100. Yılı Kutlama Programı*” çerçevesinde Prof. Dr. Ferruh Dinçer tarafından kaleme alınmıştır (5, 7). Meslek yemini edilmesi, 1994 yılında çıkarılan Veteriner Hekimliği Deontoloji Yönetmeliği ile zorunlu hale getirilmiştir (15). Bu tarihten sonra veteriner fakültelerinde düzenlenen mezuniyet ve yemin törenleri, çeşitli tarihler-

de revize edilen bu ant metninin okutulması ile geleneksel halini korumuştur (6).

Tartışma ve Sonuç

Bu araştırma ile Türkiye’de YZE çatısı altında düzenlenen kayıt ve mezuniyet törenlerinde geleneksel olarak ant içildiği belirlenmiştir. Ant içme geleneğinin YZE’den önceki dönemlerde uygulandığına dair herhangi bir çalışmaya rastlanmamıştır. Osmanlı Döneminde mezuniyet törenlerine ilişkin olarak Ülman (17), Tıp Okulunun yanı sıra Mühendis ve Topçu Okulunda mezuniyet törenlerinin bir imtihan ile gerçekleştirildiğini bildirmiş, Tıp Okulunda 1850-51 öğretim yılı mezuniyet töreninin, Padişah Abdülmecid’in huzurunda yapılan öğrenci imtihanları ile başladığını, sınavdan sonra Müslüman adayların *Kur’ân’a*, Hristiyan adayların ise İncil’e el basarak mesleklerini hakkıyla yerine getireceklerine dair hekim yemini ettiklerini ve Padişah’a bağlılıklarını sunduklarını bildirmiştir. Melikoğlu ve ark (13), Osmanlı Döneminde veteriner hekimliğe ait mezuniyet belgeleri üzerinde yaptıkları araştırmada mezuniyet imtihanlarının yapıldığını belirlemişlerdir. Bununla birlikte, Osmanlı Döneminde Askerî Veteriner Okulunda sınavların bazen “*huzur imtihanı*” adı altında Padişahın huzurunda yapıldığına ve 1866 yılında Sultan Abdülaziz

1 Prof. Dr. Mahmut Sağlam ile 24 Kasım 2015 tarihinde yapılan özel görüşme.

2 Prof. Dr. Mehmet Aziz Demirel ile 24 Kasım 2015 tarihinde yapılan özel görüşme.

3 Prof. Dr. Atilla Tanyolaç ile 24 Kasım 2015 tarihinde yapılan özel görüşme.

4 Prof. Dr. Necdet Dursun ile 24 Kasım 2015 tarihinde yapılan özel görüşme.

5 Prof. Dr. Sadi Aral ile 23 Kasım 2015 tarihinde yapılan özel görüşme.

6 Prof. Dr. Şakir Doğan Tuncer ile 20 Kasım 2015 tarihinde yapılan özel görüşme.

7 Prof. Dr. Hakkı İzgür ile 24 Kasım 2015 tarihinde yapılan özel görüşme.

8 Prof. Dr. Zafer Karaer ile 24 Kasım 2015 tarihinde yapılan özel görüşme.

9 Prof. Dr. Nesrin Sulu ile 20 Kasım 2015 tarihinde yapılan özel görüşme.

10 Prof. Dr. Mehmet Şahal ve Prof. Dr. Belma Alabay ile 20 Kasım 2015 tarihinde yapılan özel görüşme.

11 Prof. Dr. Osman Kutsal ve Doç. Dr. Sabriye Doğanay Feldhaus ile 20 Kasım 2015 tarihinde yapılan özel görüşme.

12 Prof. Dr. Hakan Yardımcı ile 24 Kasım 2015 tarihinde yapılan özel görüşme.

tarafından sınıf birincisine hediyeler verildiğine işaret eden araştırmalar bulunsa da(8, 9) bu sınavların mezuniyet töreni sırasında yapıldığını ve yemin edildiğini gösteren herhangi bir ibareye rastlanmamıştır. Ülman'ın (17) çalışmasında bildirilen yemin etme uygulamasının geleneksel bir şekilde uygulanmış olabileceği düşünüldüğünde, 1873-88 ile 1905-09 yılları arasında Tıp Okulunda ayrılan sınıflarda öğrenim gören veteriner hekimliği öğrencilerinin de mezuniyet törenlerinde yemin etmiş olabileceği akla gelmektedir. Ancak, Osmanlı Döneminde ant içme uygulamaları, araştırmanın kapsamı dışında olduğundan bu konuda tahminden ileriye gidilememektedir.

Yüksek Ziraat Enstitüsünün kurulduğu ilk yıllarda hem kayıt hem de mezuniyet törenleri sırasında ant içilmesi, Türklerin geçmişten gelen ant içme geleneğinin, dönemin Alman ekolünden gelen yöneticilerin bakış açısı ile birleşip farklı bir uygulamaya dönüştürülerek sürdürülmesi şeklinde değerlendirilebilir. Ant içilmesi sırasında Alman siyasetinden gelen bir özellik olduğu düşünülen “*itaat edeceğim*” ifadelerinin kullanılması, öğrencilere karşı bir diktatörlük havası olduğunu hissettirse de sonraları bu tür ifadelerin kullanılmadığı görülmektedir. İlerleyen yıllarda ant metinlerinde daha genel, nizam ve intizamla ilgili ve o günün Türkiye'sinin koşullarında Cumhuriyet Rejimine bağlılık çerçevesinde ifadeler kullanılması, milli kimliğin sembolik inşa süreci için gerekli olduğu düşüncesinin birer ürünü olarak değerlendirilebilir. Nitekim Özbudun'un (14), Cumhuriyetin ilanından sonra ülkenin çağdaş ülkeler seviyesine çıkarılabilmesi amacıyla birçok yenilik getirildiği, yeni rejime meşru-

luk kazandırmak ve ulusal bilinci oluşturmak amacıyla törenlerden yararlanıldığı şeklindeki ifadeleride bu görüşü desteklemektedir.

Yüksek Ziraat Enstitüsünde ant içme töreni sırasında okutulan metinlerde hekimliğe özel ifadelerden ziyade her meslekte istenen, “*mesleğe faydalı olma, namus ve dürüstlikle çalışma*” ifadelerinin yer alması; YZE'nin yalnız veteriner fakültesini değil, diğer fakülteleri de kapsamının bir gereği olarak değerlendirilebilir. YZE'nin ilerleyen yıllarda kayıt sırasında ant içme törenlerinin kaldırılması ve yalnız mezuniyet törenlerinde ant içilmesinin, meslek sahibi olmaya daha yakın bir tarihte bazı değerlerin akılda kalıcılığının sağlanması yönünde bir uygulamaya dönüştürüldüğünü göstermektedir. Araştırma sonuçlarından ant içme uygulamasının yalnız YZE döneminde yapıldığı anlaşılmaktadır. AÜVF döneminde ant içme konusuna yönelik olarak yapılan araştırmalarda herhangi bir veriye ulaşılamaması ve çeşitli tarihlerde AÜVF'de öğrenim görmüş olan mezunların¹³ ant içilmediğine yönelik beyanları, YZE'den AÜVF'ne geçildikten sonra bu uygulamaya son verildiğini göstermektedir.

Yüksek Ziraat Enstitüsünde uygulanan ant içme geleneği, hekimlik değerlerine yönelik olmadığından, 1980'li yıllardan itibaren veteriner fakültelerinde uygulanagelen meslek yemini ile bir ilgisi bulunmamaktadır. Mesleğin 1981 yılında kendine has hekimlik ilkelerinin vurgulandığı ilk ant metninin hazırlanması, hekim kimliğinin geliştirilmesine katkı sağlanması açısından önemli bir çabadır. Günümüzde diğer hekimlik alanlarında oldu-

¹³ Bkz. Dipnot: 1-12.

ğu gibi veteriner hekimliğinde de mezuniyet törenlerinde ant içilmesi, anlamlı ve özel bir gelenek olarak sürdürülmektedir.

Sonuç olarak, YZE’de gerek kayıt gerekse de mezuniyet törenleri sırasında gerçekleştirilen ant içme uygulamaları, Türkiye’deki benzer törenlerde yapılan uygulamaların eski örnekleri arasında yer alması bakımından önem taşımaktadır.

Kaynaklar

1. **Anonim** (1935): *Fakültelerimizde Kayıt ve Kabul Merasimi*. Türk Baytarlar Cemiyeti Mecmuası. 5(1): 97-102.
2. **Anonim** (1936): *Yüksek Ziraat Enstitüsü Fakültelerinde Kayıt Kabul Töreni*, Türk Baytarlar Birliği Dergisi, 6(1):135-141.
3. **Anonim** (1944): *1944 Mezunlarına Diploma Verme Töreni*, Ankara Yüksek Ziraat Enstitüsü Dergisi, 2(4): 948-952.
4. **Anonim** (1945): *Fakülte Talebelerinin And içme Töreni*, Ankara Yüksek Ziraat Enstitüsü Dergisi, 2(6): 905-907.
5. **Anonim** (1981): *100. Yıl Mezuniyet Töreni*. AÜ Vet. Fak. Derg. 28(1-4):285.
6. **Anonim** (2011): *Veteriner Hekim Meslek Yemini*. Türk Veteriner Hekimleri Birliği Dergisi. (1-2): 46.
7. **Arslan ES, Başağaç RT, Öztürk R** (2001): *Veteriner Hekim Andına Etik Bir Bakış*, II. Ulusal Tıbbi Etik Kongresi Bildiri Kitabı. Türkiye Biyoetik Derneği, s.89-96.
8. **Bekman M** (1940): *Veteriner Tarihi*. Ankara Basım ve Cildevi, Ankara, s117.
9. **Erk N** (1978): *Veteriner Tarihi*, Ankara Üniversitesi Basımevi, Ankara, s.212.
10. **Erk N, Dinçer F** (1970): *Türkiye’de Veteriner Hekimlik Öğretimi ve Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Tarihi*. Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Yayınları: 259, Ankara Üniversitesi Basımevi, Ankara.
11. **Karakurt D** (2011): *Türk Söylence Sözlüğü*, 1. Baskı.e-Kitap. ISBN: 978-605-5618-03-2. s.31.
12. **Koçak K** (2011): *Eski Türklerde Devlet Gelenekleri ve Törenleri (Tarih Öncesi Devirlerden Türklerin İslam Dini Medeniyetine Girişine Kadar)*. Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Doktora Tezi.
13. **Melikoğlu B, Özgür A, Osmanağaoğlu Ş** (2012): *Osmanlı Devletinde Veteriner Hekimliği Mezuniyet Belgeleri*. Kafkas Univ Vet Fak Derg, 18(1):7-14.
14. **Özbudun S** (1997): *Ayinden Törene-Siyasal İktidarın Kurulma ve Kurumsallaşma Sürecinde Törenlerin İşlevleri*, Anahtar Kitaplar Yayınevi, İstanbul, s.138.
15. **TC Resmi Gazete** (1994): *Veteriner Hekimliği Deontoloji Yönetmeliği*, 9 Temmuz 1994, Sayı: 21985. Başbakanlık Basımevi, Ankara.
16. **Türk Dil Kurumu** (2011): *Türkçe Sözlük*. Atatürk, Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Türk Dil Kurumu Yayınları: 549, Ankara, 2011.
17. **Ülman YI** (2002): *Mekteb-i Tıbbi*

ye'nin 1850-1851 Öğretim Yılı Faaliyet Raporu ve Mezuniyet Töreni, Osmanlı Bili-mi Araştırmaları, IV (1):57-64.

Geliş Tarihi: 19.09.2015

Kabul Tarihi: 17.12.2015

Yazışma Adresi

Yrd. Doç. Dr. Özgül KÜÇÜKASLAN

Dicle Üniversitesi Veteriner Fakültesi

Veteriner Hekimliği Tarihi ve Deontolojisi

Anabilim Dalı 21280/DİYARBAKIR.

e-posta: ozgul.kucukaslan@dicle.edu.tr